

מישיב נפש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה
אל נפשי | פנימיות הפרשה
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי
בשאלתי | שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

נקודות שחורות ויקרות

עם הנקודה הזאת אתם נכנסים לכל היידישקייט בעזרת ה' יתברך, ותזכו לילדים ערליכע אידן ולבני בנים ערליכע אידן ונוצה לגאולה שלימה (ד"ה חוהמ"פ תשפ"ד).

נסיון אחד? וכי חסרים אנו נסיונות, תורה, תפילה, שבת, מידות, בין אדם לחברו, ועוד מפעל שלם של נסיונות, אז למה נסיון אחד.

"אנו רואים שחול' הניחו דגש חזק ביותר על שמירת העינים, אמנם הוזהמא נמצאת בכל האברים ובכל החושים, כל זמן שלא נזכרו, אבל עיקר עבודת היצה"ר הוא בעינים, וגמרא מפורשת היא (סוטה ח ע"א ועוד): אמר רבא גמירי

דאין יצה"ר שולט אלא במה שענינו רואות. ומה מובן היטב דברי הירושלמי (ברכות פ"א ה"ח): 'אמר הקב"ה אי יתבת לי לבך ועינך, אנא ידע דאת ידי' - אם אתה מוסר לי את לבך ועיניך - אז אני יודע ששלי אתה. (או"א על קדושה וטהרה, מאמר א).

לפעמים נדמה לאדם שיכול הוא לפייס את הקב"ה בריבוי צדקות וחסידים, או אולי בקבלת שבת מוקדם, ואולי אפילו בשעות רבות של לימוד, ואף בזיוכי הרבים או שאר דברים נשגבים וחשובים ביותר, אך דבר אחד קטן קשה לו; לשמור ולקחת אחריות

על אותם נקודות שחורות, אם בגלל שזה נראה לו מיותר, או אולי מפני שקשה לו מדי...

אך עלינו לדעת כי בנקודות אלו תלוי כל המפעל הגדול והעצום, כל העולם הקטן של האדם, רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, מידותיו ומעשיו. ואף העולם הגדול כולו, אשר השמירה על נקודות אלו מגנה עליו מכל אנדרלמוסיה שלא תבוא לעולם חלילה.

שמירת העינים הינם יסוד קיום כל התורה כולה, וכמפורש גם בפרשתנו; **"ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגו' למען תזכרו ועשיתם את כל מצוותי"**. כי אכן שמירת הנקודות הקטנות הללו בקדושה ובטהרה היא הינה הערבון לזכירת וקיום כל המצוות כולם.

אם בין נבין זאת ונהיה מוכנים מעתה לעמוד בנסיין זה במסירות נפש, הרי שבכוחו נעמוד בוודאי גם בכל שאר הנסיונות כולם - בהצלחה!

על חדר קטן הופקד האיש, ד' על ד' ממש, תפקידו היה אך לשמור על כמה נקודות קטנות אשר נקבעו בו בקיר המזרחי.

אלמלא המשכורת הגבוהה שהוטחה לו קודם לכן, ספק גדול אם היה נשאר לשבת בחדרון קטן זה במשך שעות רבות כל כך. ולא דוקא מפני קטנותו, לא, דוקא היה החדר נח ונעים, אלא מאי?

זכר הימים שקדמו לתפקידו זה עלו בקרבן; שנתיים וחצי תמימות מאז ששלח את המכתב הראשון לאחד ממפעלי הנמל הגדולים ביותר, בו ביקש להתקבל לאחר ששמע על גודל המשכורות שמקבלים הזוכים למלא את שורותיו.

שנה ועוד שנה לא הספיקו לשכנע את בעלי המפעל כי אכן ראוי הוא האיש להתקבל במפעלם הגדול, גם המבחנים הרבים אותו הצליח האיש לעבור בשלום עדיין לא שכנעו אותם. מה כן? אינו יודע בדיוק, אבל בסופו של דבר התקבלה הבשורה המשמחת...

ועכשיו עומד הינו ותמה, הזאת נעמי, וכי בכדי לשבת כאן בחדרון הקטן שעות על גבי שעות, היה עליו לעבור את כל מסכת ההכנות הרבות, את כל המבחנים המפרכים, הלא לתפקיד זה יכלו לקחת איזה עובר אורח מזדמן... אמנם המשכורת כאמור, משכנעת אותו להישאר, אבל הטעם לפגם אינו נותן לו מנוח.

רק למחרת, כשחזר האיש לעבודתו, גילה למפרע את גודל יקר תפקידו, מהשלט שעל גבי הדלת הבין, כי אמנם אכן למפעל עצום זה תפקידים לאין ספור, אבל כל אלו תלויים בחדרון קטן זה, אילו יכנס לכאן אדם בלתי אחראי, הרי שכהרף עין עלול הוא להשבית את כל המפעל העצום, לחיצה אחת בלתי אחראית על אותם נקודות עלול לגרום לנזק אדיר למפעל כולו...

"רבותי, אנחנו עומדים עכשיו עם נסיון אחד, אם נעמוד בזה הרי כבשנו את כל התורה כולה, ואז הילדים שלנו ילכו בדרך הישרה ונוצה לגאולה שלימה בע"ה: שמירת עינים!!! אם אתם מתחילים

• שאלה • מה יש ללמוד קודם ספרי חסידות או ספרי מוסר?

תשובה: קודם צריכים לדעת בכלל מה זה יהודי. חובות הלבבות, ראשית חכמה, מסילת ישרים, זה הא-ב של יהדות. הבעש"ט הקדוש, רביה"ק, כל הצדיקים, כולם למדו חובות הלבבות וראשית חכמה, זה היה הדבר הראשון, אבי עליה אמר לי שבעבר היו מדברים כל כך הרבה מספרים אלו עד שגם הנשים ידעו היטב את היסודות שבהם. אמנם מאחר שהסט"א מתלבשת במוסר לעשות ממנה עצבות ומרה שחורה, על כן באה תורת החסידות להמתיקם, שאחרי שלומדים מוסר יוכלו להישאר בשמחה.

• שאלה • הנני משמש כגבאי בביהמ"ד, ואחד המתפללים עושה מחלוקות בכל עת מצא, איך אפשר לדבר על ליבו שיפסיק?

תשובה: על פי הרוב אין עצה. כי אין לו מה לעשות ובוזה הוא מוצא הנאה. אך לפעמים אפשר לנסות להביא אדם חדש מבחוץ שאינו מכיר אף אחד מחברי ביהמ"ד ומשלמים לו שכר שהוא יהיה המכריע בכל עניניהם ומכאן והלאה כל מה שרוצים לעשות בביהמ"ד יעשו על פיו, וע"י זה יתנהלו בשלום

• שאלה • איך אפשר לקיים הוי עז כנמר יחד עם מידת הענווה?

תשובה: אם מתנהגים בכל המעשים לש"ש, יודעים מתי להשתמש במידה זו ומתי באו, ואין בכך שום סתירה, ולדוגמא מצינו אצל משה רבינו ע"ה שהיה מנהיג ישראל בתוקף ועוז ועז"ז התורה העידה עליו שהיה עניו מכל האדם

מה צריך בעל תשובה לדעת?

מתוך שיחה לבעלי תשובה בתחילת דרכם - יב סיון פ"ה

בהקב"ה, הן בעליה והן בירידה, אפילו כשיש זמן של חושך, צריך לחכות כמו שמחכים בלילה שיאיר היום, מתחזקים כשקשה ואז ממליכים את הקב"ה ולא עושים עבירות אלא מצוות, בזכות זה הקב"ה נותן מתנה ונתאחד תמיד בהקב"ה הן בעליה והן בירידה.

השי"ת יעזור לכם שיהיה לכם חיות דקדושה, שתזכו להתחתן ולהעמיד את האמונה הקדושה, ומשך מכם בנים ובני בנים כולם ימליכו את הקב"ה עד ביאת הגואל, עד סוף הבריאה. זה התכלית שלנו להיות קשורים להקב"ה תמיד, הן בירידה והן בעליה, זה נקרא יהודי כשר, יהודי צדיק - אשירים מה טוב חלקים.

**הם חוזרים עכשיו לחו"ל,
מה עליהם לעשות שעי"ז
יהיה להם שמירה שלא
להתקלקל בחזרה חו"ל?**

להיות תמיד כמה חברים ביחד, אז גם אם יש לי ירידה, יש לחבר שלי עליה והוא מחזק אותי, ואם הוא יש לו ירידה, יש לי עליה ואני מחזק אותו. כשמתאחדים כמה ביחד, זה סגולה. תעשו ביחד שיעור בגמרא, ממילא גם כשאין לי חשק היום, אבל יש שיעור קבוע, אם הם לומדים אני ג"כ לומד, וכן בכל עניני היהדות, כשהולכים ביחד יש שמירה מיוחדת.

וכל חבורה צריך שיהיה להם אחד 'ראש' שתפקידו יהיה להשגיח על כל זה, שהוא משגיח ומנהיג איך הם מתנהגים. וצריך סייעתא דשמיא שיהיה להם ראש טוב.

עכ"פ אני מברך אתכם שתרגישו נעימות בתורה ובתפילה ובקדושה, לעמוד בנסיונות ולא לעשות עבירה חו"ל, ואח"כ יש חיות נפלא מאוד. חזקו ואמצו.

השי"ת יברך אתכם שתעשו רצון הבורא תמיד, אתם ובניכם ובני בניכם עד סוף כל הדורות. אמן.

**קבוצת בחורי ישיבת 'אור
שמח', בעלי תשובה, רוצים
לשמוע חיזוק:**

אשירים אשירים, שחזרתם להקב"ה, יש להקב"ה כזה נחת רוח ממכם, שהייתם בכה חושך, במקום של הסתר פנים, והתחזקתם לצאת מהחושך ולהיכנס לאמונה הקדושה, הקב"ה יש לו מאד נחת רוח מכם.

אבל אתם צריכים לדעת שכמו שיש יום ולילה, כך יש לפעמים שיש ליהודי התעוררות להקב"ה, ולפעמים אין לו התעוררות, כמו יום ולילה, אבל אם האדם מתחזק גם בזמן שאין התעוררות הלב להקב"ה, הרי במשך הזמן הקב"ה יתן לו הרבה עליה והתעוררות, שיוכל להמשיך להתקרב להקב"ה תמיד.

זו היא נקודה שצריכים לדעת, כשחוזרים בתשובה צריך לדעת שיהיה הרבה ירידות והסתר פנים, לא להתייאש, רק להמשיך לרוץ להקב"ה אפילו בימים אלה שאין חשק, עד שהקב"ה יתן חשק יותר ויותר גדול.

לזה קוראים 'עליה וירידה', כמו שיש יום ולילה, יום זה עליה ולילה זה ירידה, בלילה יש חושך ומתחזקים במה שיכולים, מדליקים אור ורואים קצת, ומנצלים את הירידה לנוח כפי הצורך ולהקיש אח"כ בחשק נמרץ, בהתחזקות.

הקב"ה יעזור לכם שתרגישו את הקב"ה תמיד, ולעשות רצונו תמיד, ולהזהר שלא למרוד חו"ל בהקב"ה, כשהאדם נכשל ועובר עבירה, אז הוא מורד בהקב"ה. נתפלל שלא נמרוד חו"ל בהקב"ה.

ואפילו אם נכשל חו"ל וכבר מרד בהקב"ה רח"ל, תיכף ומיד צריך להתחזק, ולדעת שמעתה הוא יהיה יותר חזק עם הקב"ה, ולא יהיה לו עוד ירידה.

אני מברך אתכם שיהיה לכם חיות

לתקן עולם במלכות שד-י

הנה על בריאת כל העולמות אומר הכתוב (ישעי' מג, ז): **"לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו"**, "בראתיו" - שהשי"ת ברא את עולם הבריאה, "יצרתיו" - היינו עולם היצירה, "אף עשיתיו" - זה עולם העשיה.

ולמעשה עיקר תיקון ושלמות כל העולמות תלוי אך ורק בנו, ישראל בחיריו ולא בשום נברא אחר, וזו היתה תפילת יהושע אל ה' באומרו **"וישמעו הכנעני וגו' והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמן הגדול"** (יהושע ט, י) וזהו עומק פירוש דיבורו של הקב"ה אלינו: **"ישראל אשר בכך אתפאר"** (ישעי' מט, ג) - רק על ידכם!

וכשידע ויבין היהודי את עוצם רום מעלתו, והיותו מובדל מכל העמים, היה משגיח על כל תנועה ופעולה שעושה, ואף גם זאת יזכור וידע, כי השי"ת מנהיג את כל הבריאה ע"פ מה שאנו נוהגים (ווי מיר פירן זיך), איך שאנו נוהגים במחשבה דיבור ומעשה.

ולכן צריך לשים אל ליבו יותר ויותר כיצד עליו להתנהג, במחשבה דיבור ומעשה, ויזכור כי עליו להיות תמיד סר מרע, וכאשר באה לפניו מחשבה שאינה טובה, זו העת וזו ההזדמנות לקיים מצוות לא-תעשה מן התורה של **"ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם"** (במדבר טו, לו) ויחשוב: לא ולא! איני רוצה לשוב במחשבה זו! ולא ליהנות ממנה, ועי"ז הוא מכניע חלק רע שזה יועיל לו מאד לעתיד, הן בעוה"ז והן בעוה"ב.

ודברים אלו אמורים לא רק ליראי השי"ת כי גם אם לרשע הגדול ביותר אשר הרבה לחטא ולפשוע רח"ל - בוה הוא ממליך את השי"ת, והגם שכתע נמצא הוא במקום רחוק מאוד, אדרבה ואדרבה, דייקא משם ימליך את השי"ת, ורק הוא, ולא אחר, יכול לזכות להמלכה הזאת.

(תוה"מ סוכות שנת תשע"ד לפ"ק)

לקיים מצות "ולא תתרו"

אנו חיים בדור קשה מאד, בדור המבול ודור הפלגה, וע"כ צריך כל אחד לשמוח ולהחשיב כל סור מרע במחשבה ובמעשה שזוכה, היצה"ר רוצה להפיל האדם לגמרי, בהראותו איך שכל כך פעמים נכשל, אבל צריכין לדעת דבדור הזה ובפרט בשנים האחרונים שנתפשט מאד ה"י הכלי משחית אשר ממש סימא העולם מסוף העולם ועד סופו, ולא נשאר להשי"ת רק קומץ קטן שומרי תורה ומצוות, אשר מאתנו מקבל נחת רוח ועל ידי מעשינו הטובים יהיה נגמר התיקון השלם, על כן כל נקודה טובה חשובה וגדולה מאד בעיני השי"ת... ויסתכל אדם על חלקו הטוב, וצריכין לדעת שחלק הרע של האדם זה אינו שלו, אלא של עמלק.

ואין להתעצב מכל מיני מחשבות ובלבולים העוברים עליו ואדברא ישמח שיכול לקיים מצות **"ולא תתרו"**, וכן במה שיכול לקיים מה שאר"ל **"ישב ולא עבר עבירה נחשב כעשה מצוה"**, וכמו שאמרו שם שזה 'כשבא עבירה לידו, ומכל התגברות כופה הסט"א ומוזה יהיה נעשה מלכות דקדושה, (צפרא דשבתא פרשת תשא - פרה שנת תשע"ג לפ"ק)

שו"ת בעניין מצב המלחמה

שומר עלינו ומצילנו - כלל ישראל במשך הדורות עבר הרבה צרות ופחדים, והקב"ה הצילם תמיד. יהודים התפללו בעת צרה, והשי"ת עשה להם ניסים גדולים, הם נשארו בחיים והמשיכו להיות יהודים.

איזה קבלה טובה כדאי לקבל במצב כזה?
כ"א יכול לקבל ע"ע מה שמבין, עם כל זה יש דוגמא שהגני מקוה שהרבה יקבלו אותו, והוא שמהיום והלאה נשתדל בלי נדר לברך ברכת הנהנין מלה במלה, כל ברכה בכונה עמוקה, לדעתי זוהי דוגמא נאה לקבל ע"ע דבר זה - כאשר מודים מקבלים עוד השפעות. וגם הילדים, שכל אחד יאמר ברכה בכונה וכולם יענו אמן.

יש פחד גדול מהמלחמה, מה לעשות?

לומר תהילים, תהילים ממתיק כל הדינים, תהילים יש לו כח מיוחד להמתקת הדינים, לעורר רחמים שהשי"ת יראה בענינו ברחמינות ובגשמיות.

גם פסוקי בטחון יכול להועיל מאוד, זה מביא שלווה ורוגע ומחזק המת, וכאשר מגיע לפסוק שמרגישים בו טעם, יש לחזור עליו שוב ושוב, עד שיחרט ויחזק בו היטב.

מה צריך לומר לילדים השרויים בפחד?

שכל זה הוא הכנה לגאולה, כך נראה המצב קודם ביאת המשיח, אבל הקב"ה

אחיד בקב"ה

העיקר להחזיק במעוז האמונה

אנו נמצאים היום בזמן נורא של הסתר פנים, ולכן כהיום הזה אנו יכולים לקנות ולהשריש בקרבנו כל הטוב שבעולם על ידי אמונה לחוד, וכדאיתא בגמרא (מכות כד.) "בא חבוקק והעמיד על אחת, וצדיק באמונתו יחיה", ומבואר שם ברש"י להדיא שזה קאי על הזמן האחרון - עקבתא דמשיחא, שאז העיקר העיקרי הוא להחזיק במעוז האמונה, ועל ידו יוכה האדם להגיע לכל מה שהוא צריך.

ואכן, אף שאין לנו היום בית המקדש, אך יש לנו רכוש נפלא ועצום, הוא התורה הקדושה. והתורה הזאת היא הנתונה לנו מסיני ע"י משה רבינו, וזאת התורה ממש בלי שום שינוי.

התורה קדמה לבריאה

הכתוב אומר (רות ד, י) 'וְזֹאת לְפָנֶיךָ יִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּנָה', והרי ידוע שפסוקי תורה שבכתב מרומוזים עניינים גבוהים ורמים, ואכן בזהר חדש (ח"ב מגילת תענית מט:) איתא ש"על התעודה" הוא תלמוד ירושלמי, "ועל התמורה" הוא תלמוד בבלי. ולמה נרמז תלמוד בבלי ב"על התמורה", כי נשמות התנאים והאמוראים היו מפלפלים בדברי התלמוד עוד טרם שנברא העולם, אלא שאז היה זה בלשון הקודש, ואחר כך בבבל היו מפלפלים באלו העניינים ממש רק בלשון תרגום, ולכן נקרא התלמוד בבלי "תמורה".

וזאת אומרת שנשמות ישראל כבר קיבלו את התורה הרבה לפני מעמד קבלת התורה, עוד טרם בריאת העולם, וכל זאת לימד משה רבינו את כלל ישראל בסיני, והקב"ה הראה לפניו כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש, כל הש"ס הנמצא לפנינו הכל הוא למד וראה אז (ירושלמי פאה פרק ב' הלכה ד).

צמצום התורה בכל עולם

וכאשר מתבוננים בזה הרי זה זכות כעצום ונורא, השי"ת לקח דבר גבוה ונעלה כל כך שנברא אלפיים שנה קודם הבריאה (ב"ר פרשה ח' ב) - ואיתא בזהר הקדוש (קדושים פז:) על הפסוק (ויקרא יט, לב) 'מִקְנֵי שִׂיבָה תִּקְוֶה' שצריך לקום מפני ספר התורה, כי היא "שיבה" שנבראת אלפיים שנה קודם הבריאה - והיא ירדה ממקום גבוה כל כך - היא חכמה נפלאה ורבה עד מאוד, ובכל עולם ועולם אשר היא יורדת הוא מצומצמת יותר ויותר כפי העולם, עד אשר ירדה לעולם העשיה הזה שלנו, סמוך לדעת אנוש, סמוך - לא ממש, קצת למעלה מדעת אנוש.

ידי זה אנו יכולים להכניס את עצם קדושת התורה הקדושה וקדושתו יתברך ממש כביכול בקרבנו!

וכענין שאמרו חז"ל (שמות רבה פרשה ל"ג פסקא א') שהשי"ת אומר: "מכרתי את התורה לישראל - כביכול נמכרתי עמה" - נמכרתי יחד עם התורה כביכול!

ורביה"ק הפליג פעם אחת במעלת קדושת הרה"ק רבי פינחס קאריצער ואמר שהיה איוה זמן שהוא היה חד בדרא! (חיי מוה"ר"ן אות תקנ"ג). כי הוא למד בזמן ששום אדם לא עסק בתורה, לכן הוא זכה לקבל השראת השכינה גדולה מאוד, כי החזיק את כל העולמות כי 'אם לא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקֹּת שְׁמַיִם וָאָרֶץ' לא שְׁמַתִּי.

וזהו אכן תכלית הפשיטות שצריך כל אחד לקבל עליו בפשיטות 'עול תורה'. לעסוק תמיד באורייתא, נגלה; נסתר; חסידות; מוסר; לעסוק תמיד בתורה. וזהו עבודתנו הפשוטה והתמימה.

ועלינו להתחדש בהתחדשות גדולה לקשר את עצמנו לתורה הקדושה הנעימה והמתוקה, כי על ידי התורה הרי אנו מאוחדים ומקושרים אליו יתברך כאמור: "מאן דאחיד באורייתא אחיד בקודשא בריך הוא".

השי"ת חפץ שנתקשר לתורה בכל מצב

ועיננו הרואות שעל אף גודל ההסתר פנים השורר בזמן הזה, אך לעומת זה רואים גילוי של הארה מה שלא היה פעם. השי"ת ברוב רחמיו שולח הארה על ידי ריבוי הספרים הקדושים המתגלים בעולם, וממש יכולים לומר שמיום שנתנה תורה לישראל לא נדפסו כל כך הרבה ספרים, ספרים נאים ומהודרים ברוב פאר והדר, מפרשים על התורה ועל הש"ס, והוא ענין פלאי!

וכאשר השי"ת מעניק לנו כל זאת מטובו, הוי אומר שרצונו שנעסוק בהם ללמוד אותם ולהגות בהם.

וישנו משל נפלא על ענין זה - המשל מובא בשם רביה"ק (חיי מוה"ר"ן אות ש"צ) ובשם הרמ"ק וגם בשם הבעל התניא (ראה בספר יהי אור אות ש"ג) - שכאשר ילד קטן מבקש איוה דבר נותנים לו במידה ובשיעור, אך אם חלילה הוא חולה מעניקים לו ברוח לב ככל רצונו, העיקר שיבריא ויחזור לחיותו.

כמו כן לדידן, לכן נתן לנו השי"ת בזמננו ריבוי של ספרי קודש ואופנים להרבות תורה, כי הוא אומר לנו בזה: העיקר תישארו לחיות! בלייב אלץ ביי די תורה! אל תעזבו את עץ החיים בשום אופן!

קיום כל העולמות

ואנו צריכים לדעת, הכתוב אומר (ירמיה לג, כה) 'כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקֹּת שְׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי, והפשט הוא שעסק התורה שאנו יושבים ועוסקים בה, כל מה שלומדים; אם זה חומש רש"י; משניות; גמרא; ושאר ספרי הקודש, כל מה שלומדים 'בלא זה' אזי 'חוקות שמים וארץ לא שמת', אין להם קיום ואין להשי"ת שום רצון בהם בלי התורה הקדושה, כי רק התורה הקדושה שאנו לומדים כאן בעולם הזה מקשרת את העולם עם כל העולמות!

הגם שאנו בעולם חמרי וגשמי, ואנו מגושמים ואין לנו מח להשיג השגות גבוהות, מכל מקום יש לנו את התורה הקדושה.

ובשביל האדם הוא סגולה נפלאה עד מאוד. כי איתא בזהר הקדוש "מאן דאחיד באורייתא אחיד בקודשא בריך הוא" - כאשר לומדים את התורה אנו כביכול אחידים אליו יתברך ממש! והוא בפשיטות, בעת שלומדים גמרא עם רש"י ותוספות, חומש עם רש"י, שולחן ערוך וגושא כליו, כל המ שרק לומדים, הרי בזה אנחנו אחידים ומחוברים בהשי"ת בעצמו!

אחיד בקוב"ה ממש!

וזהו הרי דבר נורא ומופלא! כי לכאורה איך יכול בשר ודם קרוץ מחומר להיות אחיד עם השי"ת אשר אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף ואין לו שום דמיון כלל וכלל, אלא התורה הקדושה היא המחברת ומקשרת אותנו בעבותות אהבה אל השי"ת! אט דאס איז דער אויבערשטער וואס ליגט אין דעם!

זאת אומרת, שהגם שאנחנו נמצאים בעולם חמרי וגשמי, ועל אף שאנחנו כהיום מגושמים ואין לנו מוח להשיג השגות גבוהות ורמות, מכל מקום יש לנו את התורה הקדושה המלוכשת בהלכות פשוטות מחיי היום יום, שזה יכול כל אחד ללמוד להבין ולהשכיל, ועל

יקה יושיעך מעצת מרגלים

נזן נער לא ימיש מתוך האהל, מובא בחז"ל שגם כשמושה לא היה בתוך האהל הי' יהושע באהל וכיבדו וריבצו ומסדר את הספסלים וכו' (ראה מדרש רבה במדבר כא, יד). והי' נראה לי לומר שהכוונה 'בעת שמושה הוא באהל' זה רמז שמרגשים את הצדיק, ו'בעת שמושה איננו באהל', מרמז לעת שמתעלם האור של הצדיק, ויהושע בן נזן לא ימיש מתוך האהל גם בעת שלא הרגיש כ"כ את קדושת הצדיק, אלא עמד על מקומו ופרנס את המקום בכבוד וריבוץ, עד שמושה שב אל האהל ומצא כלים מתוקנים וראויים לברכה.

וכמובא שהיה עת שכולם הבינו את תורת משה, ויהושע בן נזן לא השיג, וקראו לו 'כסיל' (ילקוט שמעוני משלי כא רמז תתקנ"ט), וסבל כל מיני בזיונות, והתקשר עם משה ועם האהל כי שם מקומו, עד שהשי"ת אמר למשה "נוצר תאנה יאכל פריה" (שם בילקו"ש) ולא הי' דבר מתורת משה שלא הי' בו כמובא על הפסוק "אוצר נחמד ושמן בנזן חכם וכסיל אדם יבלענה" (משלי כא, כ).

ובאותיות דרבי עקיבא מבאר את הפסוק "אוצר נחמד ושמן בנזן חכם" - זה משה רבינו. 'וכסיל אדם יבלענה' - זה יהושע, שעשה עצמו לכסיל לגבי משה וכנ"ל מילקו"ש, תחילה 'כסיל' ואח"כ נעשה אדם השלם. 'יבלענה' - פירוש שבלע וירש את כל התורה של משה רבינו, ואת כל זיו השכינה שהאיר אצלו - הכל הכניס יהושע לקרבו בזכות שהתבטל למשה רבינו ושימש אותו כל הימים.

ואסיים בתשוקה שנעשה רצון קונינו

והעתיר גם בעדי

יעקב מאיר בן ח' דינה שכטער

מה שכתבת לי לכתוב לך התחזקת ומגדולת רבינו הק', אין העת שלי כעת מוכן לזה, כי בהרגשים רוחניים בעולם השפל הזה אי אפשר להיות בלי סילוק המוחין, וכל זה מחמת הטומאה המתפשטת ושולטת, ומכ"ש המעשים הגורמים הי'. והעיקר "מקצה הארץ אליך אקרא" (תהלים סא, ג).

בשבת קודש העבר דרשתי ע"ז שיהושע נתברך ממשה יקה יושיעך מעצת מרגלים' (סוטה לד ע"ב), ואע"פ שגם כלב היה רוצה להיושע, אבל משה נתן ברכה זו רק ליהושע.

והביאור בזה, כי נראה ששלט בקרב המרגלים יצר הרע בכח של שקר איום ונורא, כמובן שזה הי' השרש של כל החורבנות, ויהושע שטעם את הנועם של קדושת משה שלא זכה לזה שום אחד (עיי' לק"מ ח"ב סי' י) - לכן רק הוא הי' יכול להיות יחד עם המרגלים ולא לטעות, כי תמיד הרגיש את קדושת ונועם משה, וזו בעצמה היתה הברכה שירגיש את משה, ועי"ז ממילא יושיענו ה' מעצת המרגלים. משא"כ זולתו שלא טעם מעולם זה הנועם, לא היתה שייכות לברכה כזאת, לכן היה מוכרח כלב להתקשר בקדושת שלושת האבות שהם ימין שמאל אמצע, בחי אמת (ראש תוך סוף) היפך השקר של המרגלים.

ולמעשה זו בעצם היתה קדושת משה שהיה כלול משלושת האבות גם יחד כמובא בסי' נ"ח בלק"מ (שם נאמר: "ומשה היה נשמתו כלול משלושת אבות" ע"ש הביאור), אלא שיהושע הרגיש גם את עצם קדושת האבות בנועם של משה שהי' כלול מהם, לכן נתברך ע"י משה שירגיש את נועמו ועי"ז זכה גם לנועם שלושת האבות הכלולים בו.

אמיתי פעם על מה שכתוב (שמות לג, יא) "ומשרתו יהושע בן-

נפשות חסידי

סיפורים ולקחיהם
מאת מו"ר שליט"א

סוד
ההצלחה
המופלא

ניצוץ קודש ממאמרי
ומכתבי מורינו שליט"א

ניצוץ
אחד!

אמנם לשאלת רבי משה בלוי ז"ל לסירת הנהגה זו, השיב, כי נשא אשה לאחר שנת העשרים, ואין לך דבר המזכך כאמירת תהילים. אולם כפי הנראה היו לו עוד טעמים בדבר.

אכן כאשר נתבונן, נראה בעליל כי הגר"ח היה איש מוצלח מאוד, ובכל אשר פנה השכיל והצליח למעלה מן המשווע, כל דיבור שיצא מפיו קלע למטרה, וכל שתדלנות עשתה פירות. כי אכן היו כל מהלכיו רוויים בתפילה להשי"ת, אשר רצון יראיו יעשה ונענה מהרה מן השמים. וזו היתה סיבת הסייעתא דשמיא המיוחדת לה זכה על כל צעד ושעל. נמצא שלא הפסיד מאומה מן הזמן שהקדיש לאמירת תהילים.

ידוע כי מרן הגר"ח זוננפלד זיע"א היה מסיים מידי יום ביומו את כל ספר התהילים, והיה הדבר לפלא, מנין לקח זמן לכך, שהרי היה אחד ממנהיגי וקברניטי הדור הקודם בתקופות הקשות והסוערות לשה פזורה ישראל, ברוחניות וגשמיות מבית ומבחוץ, ועל שכמו הוטלו תפקידים רבים וקשים.

הוא לחם מלחמת ה' וגדר פרצות בירושלים, כל השאלות בעניני הכלל והפרט הופנו אליו, ישב על מדין והוצרך לפסוק בשאלות החמורות שבתורה, היה מנהיג הכוללים ומנהל החברא קדישא' היה יושב ועוסק בתורה שעות רבות וגם מוסר שיעורי תורה לרבים, ועם כל זה הצליח למצא זמן לסיום כל ספר התהילים מידי יום ביומו.

חובת האדם
בעולמו
התעוררת
דלתתא -
לחתור איליו
יתברך מתוך
העולם המלא
הסתרות
דייקא